

KORRESPONDENTIEBLAD

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VAKBONDEN AANGESLOTEN

bij de " Syndikale Kommissie der Werkliedenpartij en der Onafhankelijke Vakbonden „

VERANTWOORDELIJKE OPSTELLER :

J. BERGMANS

VOLKSHUIS Zaal 13), Jozef-Stevensstraat, 17, Brussel

Abonnement per jaar { België : 1 frank
Buitenland : fr. 1.50

ADMINISTRATIE :

Corn. MERTENS

Zaal 13, Volkshuis, Brussel

INHOUD :

De Vakpers in België (vervolg en slot), bl. 33. — *De Syndikale beweging in Hongarië*, bl. 33. — *De Werkerswetten in Roemenië*, bl. 34. — *Verlag van den Schatbewaarder*, bl. 35. — *Lijst der groepen welke in regel zijn en Lijst der groepen welke niet in regel zijn met het « Korrespondentieblad »*, bl. 35. — *De Werkstakingen*, bl. 36.

Aan onze aangesloten Groepen!

In ons nummer van toekomende maand zullen wij eene tabel afkondigen, met betrek op de ingekomen bijdrage in de Syndikale Kommissie gedurende het eerste halfjaar 1912.

Daar nog verscheidene groepen zich niet in regel hebben gesteld, met het betalen hunner bijdrage, verzoeken wij de schatbewaarders onverwijld het noodige te doen opdat onze tabel zoo volledig mogelijk zijn zou.

Alle gelden te zenden aan gezelschap Corn. Mertens, schatbewaarder der Syndikale Kommissie, Zaal 13, Volkshuis, Brussel.

DE VAKPERS IN BELGIE

III

We hebben in ons eerste artikel geschreven wat we dachten over de vakpers; in het tweede artikel de stand der vakpers toegelicht en er op gewezen dat we van samenwerking veel verwachten voor de verbetering van den inhoud onzer vakbladen.

Nu wenschen we te zeggen hoe, volgens ons, die samenwerking opgevat, geregeld en in praktijk gesteld moet worden om dan, als laatste woord, de besluiten over te laten aan de afgevaardigden der Syndikale Kommissie.

Hoe komen we tot samenwerking?

Het praktische schijnt ons dat de S. K. eene bijzondere vergadering beleggt, waartoe ook de opstellers der vakbladen zouden uitgenoodigd worden, waar dan de middelen, die tot verbetering der vakpers kunnen leiden, zouden besproken worden.

We gelooven wel te mogen aannemen dat, als er door samenwerking iets te bereiken valt, niemand er zich tegen verzetten zal.

Aangenomen dat we het daarover eens zijn, dan kunnen we bespreken welke rubrieken bestendig in de vakbladen moeten verschijnen, om daarna voor elke rubriek een bestendige opsteller te zoeken. Wenschelijk achten we het, dat de medewerkers zooveel mogelijk gerecrueteerd worden uit de mannen die in de vakbeweging actief

optreden; dat zij die aangeduid worden om eene rubriek te leveren, slechts zullen aannemen als ze zelf gevoelen daartoe lust en aanleg te hebben.

Blijkt het, dat er tusschen de vooraanstaanden in de vakbeweging, voor enkele rubrieken, b. v. b. voor het schrijven van een buitenlandsch overzicht, het beoordeelen van sociale wetten, enz., geen krachten beschikbaar zijn, dan trachte men eenige partijgenooten te vinden die zich met deze taak willen en kunnen gelasten.

Er kan onderzocht worden of het wenschelijk is dat de medewerkers vergoed worden. Wij meenen van ja, wijl zij, die voor hunnen arbeid vergoed worden, zich ongetwijfeld beter zullen inspannen om wat goeds te leveren, terwijl in geval deze medewerkers vergoed worden, de kosten voor elke organisatie zeer gering zullen zijn.

Het feit dat de voortbrengst der schrijvers zal geplaatst worden in alle vakbladen zal natuurlijk een prikkel voor de medewerkers zijn om goede rubrieken te leveren, omdat ze de zekerheid hebben door velen gelezen te worden.

Om nu de samenwerking haar doel te laten bereiken en te regelen, en ook om de medewerkers behulpzaam te zijn, zou er in den schoot der S. K. een persbureel moeten tot stand komen. Aan den schrijver van dit bureel zouden alle organisatie's boeken, tijdschriften en bladen moeten zenden, of ten minste aanwijzen, in geval er iets in voorkomt, wat als materiaal voor de bestendige medewerkers van nut kan zijn. Het zou dan ook de schrijver van dat persbureel zijn, die aan de medewerkers datgene zendt, wat ze naar zijne meening het best kunnen benutten.

Als de medewerkers voor het grootste deel gerecrueteerd worden uit de vakleiders, dan is het zoo goed als zeker dat elke medewerker in het blad van zijne organisatie zal laten verschijnen wat hij schrijft. In plaats nu van eene proef van de drukkerij te vragen, eischt hij er zooveel als er vakbladen in de samenwerking betrokken zijn, zendt ze naar den schrijver van het persbureel, die voor eventueele vertaling zorgt, om eens al de kopij der medewerkers in zijn bezit, en den datum verstreken waarop de kopij binnen moet zijn, ze naar de opstellers der vakbladen verzendt. Deze zijn dan nog vrij te plaatsen hetgeen hun goedgevult, en wat de plaatsruimte hun toelaat.

In het belang van de zaak is het praktisch als de maandbladen allen op den zelfden datum uitkomen, en dat is zeker wel het eenvoudigste om te regelen.

Verschijnen er veel vakbladen in de zelfde stad en bij den zelfden drukker, wat in Brussel, Antwerpen en Gent het geval is, dan is het

wenschelijk het formaat der vakbladen, of ten minste het formaat der kolommen, het zelfde te doen zijn, dan kan den tekst, eens gezet, voor al deze bladen dienen zonder dat er opnieuw gezet moet worden.

Ons voorstel aan de S. K. is dus :

1. Samenwerking voor de vakpers;
2. Aanstellen van bestendige medewerkers, die altijd dezelfde rubriek leveren;
3. Inrichting van een persbureel.

Alle beginselen zijn moeilijk en dat zal ook wel het geval zijn, indien er overgegaan wordt tot samenwerking, doch lukken kunnen we als de wil er is, en vast zijn wij er van overtuigd, dat we door praktische samenwerking, niet alleen onze vakbladen lezenswaardiger zullen maken, maar dat we daarmee de vakbeweging in het algemeen van dienst zullen zijn, omdat we er alles bij te winnen hebben, als de arbeiders, in onze vakbonden vereenigd, begrijpen waarheen onzen strijd gaat.

Chr. MAHLMANN.

DE SYNDIKALE BEWEGING IN HONGARIE

Zooals in alle behoudsgezinde en achteruitkruipende landen, heeft de Hongaarsche vakbeweging tegen ontelbare hinderpalen te kampen gehad om te kunnen vooruitgaan. In Hongarië zijn het niet alleenlijk economische oorzaken, maar ook politieke redenen die de werklieden aanzetten de wettelijkheid te buiten te gaan in hunnen strijd tegen de onderdrukkers. De Hongaarsche magnaten, ten einde hunne voorrechten te behouden, deinzten voor geen enkel middel terug, zelfs niet voor de moord, om elke proletarische beweging voor het veroveren der politieke gelijkheid of eene grootere economische vrijheid, te onderdrukken. Men moet zich dus niet verwonderen dat het Hongaarsch proletariaat, van alle stoffelijk welzijn en politiek recht uitgesloten, een ongekenden, wanhopigen strijd door gansch het land voert. De laatste werkersopstand te Budapest, van 23 en 24 Mei 1912, is niets anders dan de uitbarsting van het lijden en een tiental jaren van verbittering. Het is dan ook begrijpelijk dat de vereenigde werklieden, die altijd te lijden hebben gehad onder de hevigste vervolgingen, zich op den eersten rang bevonden in den strijd voor de politieke rechten. Zonder de waarde van het algemeen stemrecht te overdrijven, zijn de georganiseerde Hongaarsche werklieden

overtuigd dat, onder economische en sociaal-politiek oogpunt, zij enkel voordeel kunnen trekken uit de politieke rechten, uit het algemeen stemrecht. Het is om deze redenen dat de beulen van het Hongaarsche volk, ter gelegenheid van de algemeene werkstaking van 23 Mei te Budapest, als waanzinnige zotten, den strijd voor de politieke gelijkheid van het proletariaat in het bloed versmacht hebben. Deze verdrukking heeft nergens zijns gelijken gevonden dan in Rusland.

Nochtans, indien het Hongaarsch proletariaat, gedurende zijnen strijd voor zijne politieke rechten, geen beslissenden weerstand heeft kunnen bieden aan de bajonnetten der legermacht, heeft het niet verwaarloosd zijne syndikale organisatie te versterken.

Het jaar 1911 heeft nogmaals voordeelig ge-weest aan de Hongaarsche syndikale beweging. Het meerendeel der centrale vereenigingen zijn vooruitgegaan onder oogpunt van ledental, en geldelijken toestand.

Op 31 December 1911 telde de bij de « Algemeene Kommissie der Syndikaten » aangesloten vakcentralen, 95,180 leden tegen 86,478 op de zelfden datum in 1910. Tusschen deze 95,180 leden waren er 5,731 vrouwen.

Het getal georganiseerden was met 8,548 verhoogd voor de mannen, en met 154 voor de vrouwen.

Te Budapest en omstreken tellen onze organisatiën 54,339 aangeslotenen; 40,841 bewonen de provincie. Het feit dat 57 p. h. der georganiseerde te Budapest gebezigd worden, terwijl slechts 43 p. h. in de andere streken van het land werken, toont genoegzaam de achterlijke nijverheidstoestand van Hongarië aan.

De sterkste der centrale beroepsvereenigingen is deze der Metaalbewerkers met 17,481 leden. De zwakste centralen zijn deze der Haarsnijders (coiffeurs) en van de werklieden in scheikundige stoffen. Nochtans, zij ook breiden zich snel uit.

Het getal leden der beroepsyndikaten was gedurende de elf laatste jaren als volgt :

Jaar	Getal leden	Jaar	Getal leden
1901	9,999	1907	130,120
1902	15,270	1908	102,054
1903	41,138	1906	85,266
1904	53,169	1910	86,478
1905	71,173	1911	95,180
1906	129,332		

Het getal georganiseerde vrouwen was in de zes laatste jaren als volgt :

1906 : 5,503; 1907 : 6,664; 1908 : 5,490;
1909 : 5,171; 1910 : 5,577; 1911 : 5,731.

De globale ontvangst der Hongaarsche syndikaten, aangesloten bij de « Algemeene Kommissie der Syndikaten », was in 1911 : 2,017,264 kr. tegen 1,792,027 kronen in het vorige jaar.

Gedurende de laatste acht jaren zijn de volgende sommen, als vergoeding bij onvrijwillige werkeloosheid en voor reisondersteuning aan de leden uitgekeerd :

In	Kronen	In	Kronen
1904	161,282	1908	453,742
1905	205,005	1909	368,074
1906	229,629	1910	347,874
1907	315,706	1911	258,165

In 1911 zijn er aan werkloosvergoeding ongeveer 90,000 kronen minder uitbetaald ge-

weest dan het vorige jaar; het is dank aan de voorspoedige nijverheidsomstandigheden van verleden jaar, dat het getal werklozen, en het getal uitbetaalde dagen niet zoo groot waren als in 1910. De onderhouds- en huurkosten van de bijzondere lokalen der Syndikaten waren voor de vier laatste jaren als volgt :

In 1908 : 180,260 kronen.
» 1909 : 111,289 »
» 1910 : 110,284 »
» 1911 : 127,095 »

De uitgaven der syndikaten voor verschillende vergoedingen waren in het jaar 1911 als volgt :

	Kronen
Werkeloosheid	258,165.84
Reisgeld en verhuiskosten	33,471.17
Buitengewone ondersteuning	22,017.75
Begraveniskosten	30,711.40
Ziekten en kraambed	263,457.36
Weduwen, weezen en invaliden	130,990.93
Rechterlijke verdediging	31,367.71
Verstandelijke opvoeding	22,722.01
Bibliotheek	14,632.43
Beroepsbladen	49,608.09
Huishuur	127,095.57
Onderhoudskosten	40,276.64
Bestuurkosten	169,194.63
Bureelkosten	33,850.73
Inventaris	134,652.14
Propaganda en agitatie	55,455.22
Andere onderhoudskosten	30,701.26
Andere uitgaven	318,727.60

TOTAAL, kr. 1,767,098.58

Deze cijfers toonen duidelijk dat, trots alle hinderpalen, de Hongaarsche syndikale beweging vooruit gaat. We moeten daarbij nog doen opmerken dat de beroepsvereenigingen, tegen hunnen wil aan de wet onderworpen, nog aanzienlijke sommen voor de werkstakingen gestort hebben. De uitbetalingen in geval van stakingen gebeuren door tusschenkomst der plaatselijke afdelingen, die ten dien einde bijzondere bijdragen innen, tot het vullen der weerstandskas. Dit zijn geheime kassen, welke toevertrouwd zijn aan personen die ten volle het vertrouwen genieten van de leden der syndikaten, welke laatste aan de wet onderworpen zijn.

Niettegenstaande de syndikaten herhaalde malen door de wet ontbonden zijn — en bijzonder in 1908 en 1909, — berust de syndikale beweging op sterke bazissen, die geen enkel behoudsgezind goevernement zal kunnen ondermijnen.

J. B.

De Werkerswetten in Roemenië

De wet van 25 Januari-7 Februari 1912 heeft in eenmaal de inrichting van vakkorpsen, het uitoefenen van den handenarbeid, het verlenen van toelage aan de samenwerkingen van ambachtslieden, alsook de inrichting der sociale verzekering wettelijk geregeld.

De wet voorziet vóór alles de stichting eener instelling, « Centrale kas der vakken, van het krediet en der werkersverzekeringen » genaamd, aan de dewelke eene schier willekeurige macht is

toegekend, over de vakkorpsen en de inrichtingen welke de ambachtslieden en de afzonderlijke werklieden zullen inrichten. Deze centrale kas is door de wet aangeduid als « laatste rechtsvoor- ring » waarheen de werklieden hun toevlucht kunnen nemen, voor al wat de uitoefening van hun ambacht betreft.

Volgens artikel 64 der wet, bestaat een vakkorps uit minstens 25 ambachtslieden die het zelfde vak uitoefenen, en verscheidene vakkorpsen vormen te zamen een genootschap; dit laatste moet minstens duizend leden tellen. De centrale kas heeft het recht ze te ontbinden, en de bestuurleden op te dringen die haar bevallen.

De wet dwingt de leerlingen, werklieden en ambachtslieden een werkboekje te bezitten en de patroons zijn verplicht, op straffe van strenge boeten, daarin de tijd op te teekenen die hunne werklieden in hunne werkhuizen zijn arbeidzaam geweest.

De patroons welke werklieden in dienst nemen die niet voorzien zijn van het werkboekje, stellen zich aan eene boete bloot.

Om een boekje van werkman of patroon te bekomen moeten de kandidaten een exaam ondergaan. De tijd van het leerlingschap, en de tijd dat de werkman den stiel moet uitoefenen, alvorens meester of patroon te kunnen worden, is door de wet strikt bepaald.

De wet voorziet de inrichting der verplichtende verzekering tegen ziekte, ongevallen, ouderdom en vroegtijdige onbekwaamheid tot werken.

De verzekeringskas tegen ziekte wordt door al de leden der genootschappen, zonder onderscheid van geslacht of nationaliteit, gevuld. De bijdragen zijn voor de werklieden verplichtend en voor de patroons vrijwillig. In geval de patroon weigert aan deze kas bij te dragen, is hij gehouden op de kwijtboekjes zegels te plakken, die 2 p. h. van het door den werkman gewonnen weekloon vertegenwoordigen.

Wat de verzekering tegen de ongevallen betreft, die valt gansch ten laste der patroons. Deze laatsten zijn gehouden eene patroonsvereeniging te stichten, om hunne werklieden, binnen de palen der wet, gezamenlijk te verzekeren.

De kosten der verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige werkonbekwaamheid worden in gelijke deelen door de patroons, de verzekerden en de Staat gedragen. Zijn verplicht zich te verzekeren tegen vroegtijdige onbekwaamheid tot werken tengevolge van ziekte, en voor de ouderdomspensioenen, en dit van af hun 16de jaar, alle meesters, meestergasten, werklieden, halve gasten en leerjongens der mijnen, steengroeven, fabrieken en vakken, de vakpatroons en gansch het personeel dat gebezigd wordt in de fabrieken en ondernemingen van provinciën en gemeenten.

De Roemeense wetgeving heeft, voor wat de verzekering betreft, in eenmaal bepalingen aangenomen, die zoo volledig zijn als in de andere landen, waar de wetgeving in zake verzekeringen het verst vooruit is.

(Bulletin de l'Office du Travail)
Frankrijk.

Alhoewel we de meening toegedaan zijn dat de verschillende verzekeringen door den Staat

moeten gedragen worden, daar den arbeider recht heeft zijn deel te genieten van de rijkdommen die hij in het voordeel der gemeenschap voortbrengt, zijn we nochtans van oordeel, dat dit stuk wetgeving eene tegenmoetkoming voor de werklieden daargestelt, in hunnen strijd voor de Staats-tusschenkomst en het bekomen van degelijke werkerswetten.

Alleenlijk kunnen wij ons niet aansluiten bij de bepaling dat die zoogenaamde « Centrale kas » bij middel van hare, door de wet toegekende, willekeurige macht, het recht heeft de genootschappen naar goeddunken te ontbinden, en die besturen aan te stellen zooals het haar belieft. Het is aan de betrokken arbeiders zich te verzetten tegen zulke autokratische wetsbepaling, en te trachten er de afschaffing van te bekomen.

Verlag van den Schatbewaarder

Groepen welke hunne bijdrage voor 1912 aan de S. K. betaald hebben als volgt :

	Leden	Frank
Overdracht :	69,335	4,540.90
Letterzetter van 't Center (2 ^{de} kwartaal)	—	2 40
Fed. van de aanverwante Vakken der Handschoennijverheid (2 ^{de} kwart.)	—	19.20
Algemeene Belg. Diamantbewerdersbond, Antwerpen (2 ^{de} kwartaal)	—	33.72
Nationale Vereeniging der Kleermakers (1 ^e , 2 ^e , 3 ^e en 4 ^e kwartaal)	700	112.00
Nat. Federatie der Steenbewerders (2 ^{de} kwartaal), leden meer	340	488.00
Plaatselijke Federatie van het Boek, Brussel (2 ^{de} kwartaal)	—	110.00
Centrale Vereeniging der Rijtuigmakers (2 ^{de} kwartaal)	—	64.00
Pelsenmaaksters, Brussel (1 ^e en 2 ^{de} kwartaal)	200	16 00
Centrale Vereenig. Werklieden der Openbare Diensten (1 ^e en 2 ^{de} kwartaal)	2,500	200.00
Nationale Federatie der Houtbewerders (2 ^{de} kwartaal), leden meer	400	204.00
Totaal	73,475	5,790.22

Groepen welke hunne bijdrage aan de Herverzekingskas tegen werkstakingen en uitsluitingen betaald hebben als volgt :

	Leden	Frank
Overdracht :	64,768	59,750.97
Letterz van het Center (2 ^{de} kwartaal 1912)	—	9,00
Syndikaat der Schoennijverheid, Brussel (Januari Februari 1912), leden meer	150	60.00
Federatie van de aanverwante Vakken der Handschoennijverheid (April, Mei en Juni 1912)	—	72.00
Algem. Belg. Diamantbewerdersbond (Febr. Maart, April en Mei 1912)	—	168 60
Nat. Federatie der Houtbewerders (Maart en April 1912)	—	501.75
Nat. Vereeniging der Kleermakers (Januari, Februari, Maart, April, Mei, 1912), leden meer	200	175.00
Nation. Fed. der Steenbewerders (Maart, April en Mei 1912), leden meer	340	1,813 00
Over te dragen.	65,458	62,550.32

Overdracht.	65,458	62,550.32
Centr. der Metaalbew. (Jan. 1912), leden meer	5,000	1,000.00
Syndik. Onderwijzend personeel, Brussel (April, Mei en Juni 1912)	—	12.00
Centr. Vereeniging der Rijtuigmakers (1 ^{ste} halfjaar 1912)	—	480.00
Pelsenmaaksters, Brussel (1 ^{ste} halfjaar 1912)	—	60.00
Totaal	70,458	64,102.32

De Schatbewaarder : CORN. MERTENS, Zaal 13, Volkshuis, Brussel.

Lijst der Groepen welke in regel zijn met het « Korrespondentieblad »

Voedingsnijverheid. — Suikerbakkers, Verviers en Brussel ; Bakkers, Gent, Wasmes en Doornik.

Schilders. — Brussel, Nijvel en Doornik.

Houtbewerders. — Antwerpen, Brussel (2 groepen), Boom, Braine-l'Alleud, Gent, Mechelen, Nijvel, St-Nikolaas (Waes), Oostende, Seraing, Verviers, Willebroeck, Geeraardsbergen, Brugge, Iseghem, Kortrijk en Marcinelle.

Rijtuigmakers. — Brussel, Antwerpen en Gent.

Hoedenmakerij. — Al de groepen der Centrale, door de tusschenkomst van de centrale kas.

Schoennijverheid. — Al de groepen der Centrale, door de tusschenkomst van de centrale kas.

Handel. — Brussel en Luik.

Handschoennijverheid. — Handschoenmakers, Velleververs en Zeemleerbereiders, Brussel.

Druknijverheid. — *Boekbinders.* Al de groepen der Centrale, door de tusschenkomst der centrale kas *Steendrukkers*, Brussel, Antwerpen, Luik, Kortrijk en Brugge. *Letterzetter* : Brussel (gasten en halfgasten), Charleroi en het Center. *Andere vakken* : De Lettergieters, Clicheurs en Photgraveurs.

Metaalbewerders. — Antwerpen, Berchem bij-Antwerpen, Boom, Hoboken, Herenthals, Lier, St-Nikolaas, Turnhout, Willebroeck, Mechelen, Brussel (Mekaniekwerkers, Bronsbewerders en Blikslagers), Boussu, Jemappes, Hornu, Bergen, Elouges, Thulin, Leuven, Vilvoorden Lembecq, Besonrieux, Leval-Trahegnies, La Croyère, Ecaussinnes, Couillet, Haine-St-Pierre, Haine-St Paul, Houdeng, La Hestre, Bois-d'Haine, Bracquagnies, Jamioulx, Marcinelle, Obaix-Buzet, Souvret, Gent, Meenen, Aalst, Gosselies, Jumet, Couvin, Namen ; de afdelingen der provincie Luik zijn geabonneerd door de tusschenkomst van hun regionaal sekretariaat.

Fabriekwerkers. — Antwerpen, Hoboken, Niel, Saventhem, Tertre en Turnhout.

Gemeentewerklieden. — Antwerpen en Brussel, door hunne Centrale.

Steen- en Plaasterbewerders. — Ecaussinnes, Zoningen, Mevergnies, Naast, Neufvilles, Marche-lez-Ecaussinnes, Lessen, Quenast, Rance, La Buissière, Aalst, Brussel, Namèche, Gaurain-Ramecroix, Antoing, Calonne, Bruyelles, Fontenoy, Barry, Vezon, Vaulx, Hollain, Havinnes, Péronnes, Doornik, Béclers, Maubray, Rumillies, Leuze, Laplaigne, Hollain-Merlin, Feluy, Arquennes.

Kasseiers. — Al de groepen der Federatie, door tusschenkomst van hun landelijk bestuur.

Tabakbewerders. — Antwerpen, Aalst, Arendonck, Aarlen, Brugge, Brussel, Esschen, Gent, Geeraardsbergen, Leuven, Mechelen, Rethy, St-Nikolaas en Turnhout.

Textielbewerders. — Gent (katoen en vlasbewerders en wevers), Audenaerde, Ronse, Turnhout, Geeraardsbergen, Eekloo, Wetteren, Brussel, Verviers (gekaarde wol en apprêts).

Dokwerkers. — Antwerpen en Gent.

Transport te land. — Antwerpen, Gent, Aalst, La Louvière, Seraing, Brussel.

Verriers. — Braine-le-Comte, Chenée, Familleureux, Manage (glasblazers, glasslijpers, en vrouwen), Namen, St-Ghislain, Neufvilles en Tilleur.

Verschillende. — Brussel : Goudsmeders, Houtverguldgers, Soc. Dagbladschrijvers, Koffiehuishbedienden, Pelswerksters, Zadelmakers, Soc. Synd. Onderwijzend Personeel, Ververs en ontvlekkers. Antwerpen : Zeelieden, Diamantbewerders (A. B. D. B.). Gemengde vakverenigingen van Moeskroen en Gent.

Lijst der groepen welke NIET in regel zijn met het « Korrespondentieblad »

Voedingsnijverheid. — Suikerbakkers van Antwerpen en Luik.

Bouwnijverheid. — Onmogelijk na te zien, daar we den lijst der afdelingen van den nationalen sekretaris niet kunnen bekomen hebben.

Schilders. — Oostende, Verviers, Luik en Bergen.

Houtbewerders. — Antwerpen (scheepshoutbewerders), Ath, Leuven, Bergen en Temsche.

Handschoennijverheid. — Palissonneers, Brussel.

Druknijverheid. — *Steendrukkers* : Aalst en Steenslijpers, Brussel. *Andere vakken* : Margersters, Brussel.

Metaalbewerders. — Hemixem, Niel, Temsche, Quaregnon, Cuesmes, Nimy, Paturages, Wasmuël, Engies, Dour, Court-St-Etienne, Hal, Thienen, Tubize, Morlanwelz, La Louvière, Fayt, Baume-Marpent, Carnières, Rœulx, Godarville, Maurage, Chapelle-lez-Herlaimont, Trivières, Seneffe, Marche-lez-Ecaussinnes, Thuin, Gouy-lez-Piéton, Manage, Peissant, Feluy, Bouffioulx, Châtelaineau, Charleroi, Dampremy, Fontaine-l'Évêque, Lodelinsart, Mont-sur-Mar-

chienne, Monceau-sur-Sambre, Marchienne-au-Pont, Marchienne-Docherie, Montigny-sur-Sambre, Pont à-Celles, Roux-lez-Charleroi, Brugge, Deynze, Roeselare, Oostende, Ronse, Braine-le-Comte, Doornik.

Mijnwerkers. — Slechts van drie bekkens, Luik, Charleroi en den Borinage, de ledenlijst ontvangen en dan nog te laat om de groepen in regel na te zien.

Fabriekwerkers. — Aalst, Ath, Basècles, Boom, Brussel, Haren, Hemixem, Lier, Leuven, Leuze, Mechelen, Merxem, Quevaucamps, Vilvoorden, Willebroeck, La Louvière.

Steen- en Plaasterbewerkers. — Mafles, Maisières, Bioul en Ligny.

Tabakbewerkers. — Ninove en Wetteren.

Textielbewerkers. — Sleidinge, Moerbeke, Zele, Waarschoot, Iseghem, Thourout, Ingelmunster, Vilvoorden, Ninove, Komen, Kortrijk, Wervick, Aalst, Lokeren, Deynze, Temsche, Meenen, Roeselare, Verviers (wolwasschers).

Dokwerkers. — Brugge en Roeselaere.

Glasblazers. — Boussu, Havré-Ville, Lommel, Manage (aanverwante vakken), Morialmé en Seraing.

Kleedingsnijverheid. — Zelfde bemerking als voor de bouwwerkers.

Verschillende. — Duitsche kuipers, Brussel. Pelswerkers, Brussel.

Belgische Syndikale beweging

DE WERKSTAKINGEN

In de Bouwnijverheid. — Brussel. — Tusschen de werklieden aftellers-steenbakkers der Brusselsche omgeving, heeft eene loonbeweging, gevolgd van werkstaking, plaats gehad. Er zijn 65 patroons in het konflikt betrokken geweest. De werklieden vroegen een loon van fr. 4.25 voor de voerlieden; 70 centiemen per 1000 steenen voor de tellers en de laders der wagens; 5 franken per 100,000 steenen voor het trekken der boorden; 15 centiemen per vierkante meter voor het omwerpen der aarde en 45 centiemen per uur voor de andere werken op de werkplaats.

Ongeveer 160 werklieden waren in het konflikt betrokken.

Op 25 Mei brak de staking los bij 37 firmas. 80 stakers hebben zich aan de kontrol der Brusselsche afdeeling van de Centrale vereeniging der Bouwwerkers aangeboden, waartusschen 28 vereenigden en 52 ongeorganiseerden.

Voor de beweging wonnen de voerlieden fr. 3.50 tot 4.00 frank per dag; de tellers 60 tot 65 centiemen per 1000 steenen; de tellers welke gelast zijn met het trekken der boorden, fr. 4.50 tot 5 frank per 100,000 steenen; het werk op de werven werd 40 centiemen per uur betaald en de werklieden, gebezigd aan het omwerpen der aarde, ontvingen 10 tot 12 centiemen per vierkante meter.

Bij de patroons waar de staking niet is uitge-

broken, was het loon voor de verschillende reeksen van werken als volgt: van fr. 3.50 tot 4 franken voor de voerlieden; 65 centiemen per 1000 steenen voor de tellers; 5 franken per 100,000 steenen voor het trekken der boorden; 40 centiemen per uur voor de verschillende werken op de werkplaats en 10 tot 12 centiemen per vierkante meter voor het omwerpen der aarde.

Tengevolge der loonbeweging, van af het oogenblik dat de eischen aan de patroons werden aangeboden, en zonder toevlucht tot staking te moeten nemen, werden de voerlieden betaald aan 4 franken tot fr. 4.25 per dag; de tellers aan 70 centiemen per 1000 steenen; de werklieden gelast met het trekken der boorden aan 5 franken per dag en de andere werken op de werven aan 45 centiemen per uur.

De kwestie van het omwerpen der aarde is voorbehouden, en zal voor de winter geregeld worden.

De staking is op 11 Juni geëindigd, en zes stakers zijn nog zonder bezigheid.

Vijf-en-dertig patroons hebben zich per geschrift verbonden, en negen hebben eene mondelingsche verklaring gedaan, waarbij ze beloofden aan hun personeel voldoening te geven.

Bij 21 firma's hebben de werklieden zonder loonsverhooging het werk hernomen alvorens de staking geëindigd was.

Nogthans zijn de patroons gedwongen de verhooging te betalen, willen zij het noodige personeel vinden, daar er gebrek aan tellers is tengevolge der verhooging van het getal werkplaatsen.

De beweging heeft dus, onder oogpunt der, aan de patroons, gestelde eischen, slechts een gedeeltelijken bijval gehad. Nogthans is het eene overwinning voor de organisatie.

De, sedert nauwelijks een jaar, georganiseerde steenbakkers hebben de eerste proef doorstaan. Zij zal door de versterking van het syndikaat bekroond worden.

De patroons hebben de organisatie niet willen erkennen. In de toekomst zullen zij wel met den afgevaardigden onzer organisatie willen onderhandelen, kwestie van tijd, mijnheeren!

Het konflikt heeft elf dagen geduurd.

Er zijn fr. 331.55 uitbetaald geworden voor 145 dagen aan 28 vereenigden, en 287 franken voor 286 dagen aan 52 ongesyndikeerden.

Bij de Houtbewerkers. Mechelen. (H. H.)

— De strijd der meubelmakers, beeldhouwers en aanverwante vakken, aangegaan op 15 April voor 15 % loonsverhooging en regeling van den huisarbeid, is na zeven weken strijd bijna geheel gewonnen.

Wij zeggen bijna geheel, om rede dat, nadat de beweging vijftien dagen aan den gang was, eene overeenkomst werd gesloten met den vertegenwoordiger van het huis Wolff van Luik, voor eene algemeene en oogenblikkelijke loonsverhooging van 4 centiemen per uur of 10 %.

Dien tusschenweg is dan voor de 45 betrokken patroons aangegaan, en is overal met sukses begroet. De regeling van den huisarbeid is aldus verstaan, dat de tarieven openbaar zullen uitge-

hangen worden om te beletten dat, dank zij de loonsche middelen, sommige patroons alle tehuiswerkers dezelfde verdienste voor hetzelfde werk niet zouden betalen.

De patroonsbond heeft bijna tot de laatste dagen geweigerd om met het Gemengd-Comiteit in onderhandeling te treden. Slechts dan wanneer nog een vijftal patroons in de staking betrokken waren, heeft men de organisatiën officieel erkend; met deze werd dan ook onderhandeld en is zelfs het gedacht geopperd, om weldra een verzoeningsraad voor de meubelnijverheid tot stand te brengen.

Tot hoeverre de verhooging in zijn geheel strekt valt ons voor het oogenblik moeilijk te zeggen, gezien de 2,000 betrokkene stakers in 4 bonden, n. l. Onafhankelijken, Liberalen, Christenen en Socialisten, waren verdeeld.

Geen enkel slachtoffer is van de beweging overgebleven, en na de werkherneming waren er arbeiders te kort ten wille van de opgehoopte bestellingen.

De afloop der staking heeft de tevredenheid van eenieder met zich gebracht en hierdoor is voor goed de syndikale actie bij de Mechelsche arbeiders binnengedrongen.

Een woord van dank mogen wij echter niet vergeten aan al onze zuster-vereeningen uit België, die ons zoo kloek ter zijde hebben gestaan in deze beweging, en wat een groot deel heeft bijgedragen tot onze overwinning.

* * *

In de Rijtuigmakerij. — Gent. — Op 22 Mei l. l. hebben 22 werklieden der rijtuigmakerij Van Watteghem, te Gent, het werk gestaakt tot het bekomen van: a) De erkenning van hun syndikaat, afdeeling van de Centrale Vereeniging der Rijtuigmakers; b) de vermindering van den wekelijkschen arbeidsduur van 64 3/4 op 60 uren; c) eene verhooging van loon; d) het werkverlet op den 1ste Mei; e) de afschaffing van het stukwerk.

De firma bezigde 24 werklieden.

Het loon is met 5 p. h. verhoogd geworden en de werkweek op 60 uren vastgesteld.

De patroon heeft zich insgelijks verbonden in zijne werkhuizen niet meer per stuk te laten arbeiden.

De eerste gasten verdienden van fr. 0.55 tot fr. 0.60 per uur, de werklieden der tweede reeks ontvingen van 30 tot 40 centiemen per uur.

De toegestane verhooging van 5 p. h. verhoogt de loonen der eerste gasten tot fr. 57 3/4 en 63 per uur, en die der tweede reeks tot fr. 0.31 1/2 en 0.42 per uur.

Op al de andere punten heeft de Centrale Vereeniging insgelijks voldoening bekomen.

De werklieden van het huis Van Watteghem waren allen vereenigd. De twee welke aan den arbeid gebleven waren, zijn uitgesloten om hunne kameraden te hebben verraden.

De Gentsche Afdeeling van de Centrale Vereeniging der Rijtuigmakers telt heden 110 leden.

Wij wenschen onze vrienden der Rijtuigmakers levendig geluk met de eerste overwinning welke zij te Gent komen te behalen.